

ЗАКОНОДАВСТВО І ДОКУМЕНТИ

ЗАКОН УКРАЇНИ*

ПРО АСОЦІАЦІЇ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

Цей Закон визначає правові засади організації і діяльності асоціацій органів місцевого самоврядування та їх добровільних об'єднань, їх взаємовідносин з органами державної влади та органами місцевого самоврядування відповідно до Конституції України (254к/96-ВР), Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» (280/97-ВР) та інших законів.

Розділ I ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1 Асоціації органів місцевого самоврядування та їх добровільні об'єднання

1. Асоціації органів місцевого самоврядування та їх добровільні об'єднання (далі — асоціації) — добровільні неприбуткові об'єднання, створені органами місцевого самоврядування з метою більш ефективного здійснення своїх повноважень, узгодження дій органів місцевого самоврядування щодо захисту прав та інтересів територіальних громад, сприяння місцевому та регіональному розвитку.

Стаття 2 Принципи створення та діяльності асоціацій

1. Асоціації створюються і діють на принципах:

- 1) законності;
- 2) добровільності;
- 3) рівноправності членів;
- 4) самоврядності;
- 5) самостійності у визначенні напрямів своєї діяльності;
- 6) відкритості і публічності.

* Верховна Рада України; Закон від 15.01.2009 № 890-VI

Стаття 3 Статус асоціацій

1. Асоціації створюються із всеукраїнським та місцевим статусом.

2. Всеукраїнськими є асоціації, що об'єднують більше половини органів місцевого самоврядування відповідних територіальних рівнів. Всеукраїнські асоціації зобов'язані щорічно до 31 грудня подавати інформацію щодо кількості своїх членів до Міністерства юстиції України.

3. Місцева асоціація може бути створена не менш як трьома органами місцевого самоврядування.

Стаття 4 Членство в асоціаціях

1. Членами асоціацій можуть бути сільські, селищні, міські, районні у містах, районні та обласні ради.

2. Орган місцевого самоврядування може бути членом лише однієї всеукраїнської асоціації.

3. У діяльності всеукраїнської асоціації може брати участь місцева асоціація як колективний член у порядку та формах, визначених статутами всеукраїнської та місцевої асоціацій.

Стаття 5 Найменування та символіка асоціації

1. Найменування асоціації складається з двох обов'язкових частин — загальної та індивідуальної. Загальна частина найменування містить слово «асоціація» чи слово, яким позначається добровільне об'єднання асоціацій, та має відтворювати статус асоціації. Індивідуальна частина найменування має відрізнятися від найменувань уже зареєстрованих в установленому порядку асоціацій. Індивідуальна частина найменування всеукраїнської асоціації має містити назву територіального рів-

ня органів місцевого самоврядування, які об'єднує ця асоціація.

2. Асоціація може мати скорочене найменування, яке визначається в її статуті.

3. Асоціація, зареєстрована в установленому порядку, має виключне право на використання свого найменування.

4. Асоціації можуть мати та використовувати власну символіку, порядок затвердження та використання якої визначається відповідно до статуту.

5. Символіка асоціації не може містити державні символи України, символіку органів державної влади та Збройних сил України, а також зареєстровану відповідно до закону символіку юридичних осіб.

Стаття 6

Право асоціації на об'єднання

1. Асоціації можуть на добровільних засадах засновувати спілки (конгреси, союзи тощо) шляхом укладення між собою угод про співробітництво та взаємодопомогу.

Стаття 7

Засади взаємовідносин між асоціаціями та органами державної влади

1. Асоціації у своїй статутній діяльності не залежні від органів державної влади, їм не підзвітні і не підконтрольні, крім випадків, передбачених законом.

2. Забороняється будь-яке втручання у статутну діяльність асоціацій та їх об'єднань з боку органів державної влади, їх посадових та службових осіб.

3. Органи державної влади сприяють діяльності асоціацій.

4. Органи державної влади при прийнятті рішень з питань місцевого та регіонального розвитку, а також при визначенні основних напрямів державної політики щодо місцевого самоврядування взаємодіють з асоціаціями на засадах, визначених цим Законом.

5. Асоціаціям забороняється втручатися в діяльність органів державної влади.

Розділ II ПОРЯДОК СТВОРЕННЯ ТА ПРИПИНЕННЯ АСОЦІАЦІЇ

Стаття 8 Створення асоціації

1. Рішення про ініціювання створення асоціації приймається сільською, селищною, міською, районною у місті, районною, обласною радою. У цьому рішенні визначаються особи, уповноважені сільською, селищною, міською, районною у місті, районною, обласною радою для участі в установчих зборах (конференції, з'їзді) асоціації, та обсяг їх повноважень.

2. Рішення про створення асоціації приймається на установчих зборах (конференції, з'їзді) асоціації.

3. Установчими зборами (конференцією, з'їздом) асоціації затверджується статут асоціації, обираються органи її управління. Установчі збори (конференція, з'їзд) асоціації визначає уповноважених осіб на проведення державної реєстрації асоціацій, вирішує інші питання, пов'язані із створенням асоціації.

Стаття 9 Статут асоціації

1. Асоціація діє на підставі статуту.
2. У статуті асоціації визначаються:
 - 1) найменування асоціації;
 - 2) статус асоціації;
 - 3) місцезнаходження асоціації;
 - 4) мета створення та завдання асоціації;
 - 5) умови членства в асоціації, права та обов'язки її членів, представництво членів асоціації, порядок прийняття нових членів, підстави та форми відповідальності членів у разі невиконання ними статутних обов'язків;
 - 6) органи управління асоціації;
 - 7) порядок утворення та організаційні форми діяльності органів управління асоціації, їх компетенція, порядок прийняття ними рішень;
 - 8) порядок створення та статус регіональних (місцевих) відділень асоціації;
 - 9) джерела надходження і порядок використання коштів та іншого майна

асоціації, порядок внутрішніх звітності та контролю;

10) розмір та порядок сплати членських внесків;

11) порядок затвердження та використання символіки асоціації;

12) порядок внесення змін до статуту асоціації;

13) порядок припинення асоціації і вирішення майнових питань у разі її ліквідації.

Стаття 10 **Державна реєстрація асоціації**

1. Асоціація підлягає обов'язковій державній реєстрації.

2. Державна реєстрація всеукраїнських асоціацій здійснюється Міністерством юстиції України, а місцевих — територіальними органами Міністерства юстиції (далі — реєструючий орган) за місцезнаходженням асоціації.

3. Для державної реєстрації асоціації уповноважена асоціацією особа подає (надсилає рекомендованим листом) до реєструючого органу:

1) протокол установчих зборів (конференції, з'їзду) асоціації, проведених відповідно до статті 8 цього Закону;

2) статут (у двох примірниках);

3) копії рішень усіх органів місцевого самоврядування, прийнятих відповідно до частини першої статті 8 цього Закону, засвідчені їх печатками;

4) відомості про осіб, які входять до виконавчого органу асоціації (прізвище, ім'я, по батькові, рік народження, місце проживання, займана в асоціації посада, місце основної роботи);

5) реєстраційну картку, заповнену відповідно до Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців» (755-15);

6) документ про сплату реєстраційного збору за проведення державної реєстрації у розмірі, визначеному Законом України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців» (755-15);

7) документ, що підтверджує юридичну адресу асоціації.

4. Реєструючий орган протягом тридцяти робочих днів з дати надходження

значених у частині третій цієї статті документів проводить правову експертизу документів, приймає рішення про державну реєстрацію або про відмову в державній реєстрації. Реєструючий орган за заявою уповноваженої асоціацією особи може продовжити строк розгляду документів, але не більше ніж на десять робочих днів, для виправлення в поданих документах помилок або неточностей, які не є порушенням законодавства.

5. У разі відсутності підстав для відмови в державній реєстрації, визначених статтею 11 цього Закону, реєструючий орган передає заповнену уповноваженою асоціацією особою реєстраційну картку державному реєстратору, отримує оформлене державним реєстратором свідоцтво про державну реєстрацію та видає свідоцтво уповноваженій асоціацією особі відповідно до Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців» (755-15) та інших нормативно-правових актів.

6. За наявності підстав для відмови в державній реєстрації асоціації, визначених статтею 11 цього Закону, реєструючий орган не пізніше наступного робочого дня з дати прийняття рішення про відмову в державній реєстрації письмово повідомляє про це уповноваженого представника засновників та надсилає йому копію цього рішення.

7. Реєструючий орган забезпечує оприлюднення відомостей Реєстру асоціацій органів місцевого самоврядування.

8. Асоціація набуває правового статусу, визначеного цим Законом, з моменту її державної реєстрації.

9. Міністерство юстиції України веде Реєстр асоціацій органів місцевого самоврядування.

Стаття 11 **Відмова у державній реєстрації асоціації**

1. Реєструючий орган приймає рішення про відмову в державній реєстрації асоціації у разі:

1) наявності підстав, передбачених Законом України «Про державну

реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців» (755-15) (у тому числі за повідомленням державного реєстратора);

2) невідповідності статуту асоціації законодавству;

3) якщо неточності або помилки в документах не виправлено протягом строку, встановленого в частині четвертій статті 10 цього Закону.

2. Рішення про відмову в державній реєстрації повинно містити обґрунтування такої відмови. Рішення про відмову в державній реєстрації може бути оскаржене до суду.

Стаття 12

Державна реєстрація змін, внесених до статуту асоціації

1. Зміни, внесені до статуту асоціації, підлягають державній реєстрації. Для державної реєстрації змін, внесених до статуту асоціації, до реєструючого органу подаються:

1) рішення про скликання та протокол загальних зборів (конференції, з'їзду), якими затверджено зміни;

2) оригінал статуту і два його примірники із внесеними змінами до статуту;

3) реєстраційна картка, заповнена відповідно до Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців» (755-15);

4) документ про сплату реєстраційного збору за проведення державної реєстрації змін до статуту у розмірі, визначеному Законом України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців» (755-15);

5) документ, що підтверджує юридичну адресу асоціації (у разі її зміни).

2. Реєструючий орган здійснює правову експертизу документів та приймає рішення про державну реєстрацію або відмову в державній реєстрації змін, внесених до статуту асоціації, у строк, передбачений для державної реєстрації асоціації.

3. У разі державної реєстрації змін, внесених до статуту асоціації, реєструючий орган видає примірник статуту із внесеними змінами з відміткою про реєстрацію змін.

4. Після державної реєстрації змін до статуту асоціація зобов'язана опублікувати оголошення в друкованих засобах масової інформації, що публікують відомості про державну реєстрацію юридичних осіб, про зміну свого найменування.

Стаття 13

Припинення асоціації

1. Асоціація припиняється шляхом її реорганізації (злиття, приєднання, поділу, перетворення) або ліквідації.

2. Реорганізація асоціації здійснюється за рішенням загальних зборів відповідно до її статуту. Державна реєстрація новоствореної асоціації (асоціацій) проводиться згідно з цим Законом.

3. Ліквідація асоціації здійснюється у випадках, передбачених її статутом, або за рішенням суду у випадках, визначених законом.

4. У разі якщо згідно із щорічною інформацією всеукраїнської асоціації кількість членів всеукраїнської асоціації стає меншою, ніж передбачено частиною другою статті 3 цього Закону, реєструючий орган звертається до суду для скасування державної реєстрації такої асоціації, що тягне за собою припинення юридичної особи.

5. У разі припинення асоціації вона підлягає виключенню з Реєстру асоціацій органів місцевого самоврядування та Реєстру юридичних осіб.

Розділ III

ПОВНОВАЖЕННЯ ТА ОРГАНИ УПРАВЛІННЯ АСОЦІАЦІЇ

Стаття 14

Повноваження асоціації

1. На виконання статутних завдань асоціація здійснює такі повноваження:

1) об'єднує зусилля органів місцевого самоврядування щодо захисту прав і законних інтересів відповідних територіальних громад, розв'язання спільних для територіальних громад проблем, обміну досвідом, створення умов для більш ефективного здійснення повноважень місцевого самоврядування;

2) розробляє та подає органам державної влади пропозиції щодо розвитку місцевого самоврядування, які підлягають обов'язковому розгляду у порядку, встановленому цим Законом;

3) надає методичну, правову та інформаційну допомогу органам місцевого самоврядування у здійсненні ними своїх повноважень;

4) сприяє підвищенню ефективності підготовки та перепідготовки посадових осіб місцевого самоврядування, підвищенню їх кваліфікації;

5) узагальнює та поширює досвід діяльності органів місцевого самоврядування з питань соціально-економічного та культурного розвитку;

6) сприяє органам місцевого самоврядування у підготовці проектів їх актів, програм соціально-економічного та культурного розвитку територіальних громад;

7) засновує засоби масової інформації, здійснює видавничу діяльність;

8) готує пропозиції щодо структури та штату виконавчих органів сільських, селищних, міських, районних у місті, районних та обласних рад, а також умов оплати праці їх працівників;

9) готує пропозиції щодо типових (примірних) статутів територіальних громад, положень про виконавчі органи сільських, селищних, міських, районних у місті рад, органи самоорганізації населення;

10) обстоює інтереси територіальних громад за зверненням органів місцевого самоврядування, які не є членами асоціації, із суспільно важливих питань;

11) здійснює інші повноваження.

2. Крім повноважень, передбачених частиною другою цієї статті, всеукраїнська асоціація також:

1) бере участь у роботі консультативно-дорадчого органу з питань місцевого самоврядування при Голові Верховної Ради України;

2) готує висновки до проектів законів України, інших нормативно-правових актів з питань, що стосуються місцевого і регіонального розвитку;

3) готує та подає до Міністерства фінансів України пропозиції до проекту

закону про Державний бюджет України в частині, що стосується показників місцевих бюджетів та міжбюджетних трансфертів;

4) бере участь у розробленні проектів загальнодержавних програм щодо розвитку регіонів, проектів та програм місцевого і регіонального розвитку;

5) представляє і захищає місцеві та регіональні інтереси органів місцевого самоврядування при прийнятті органами державної влади рішень щодо соціально-економічного та культурного розвитку територій;

6) організовує або бере участь в організації та проведенні загальнонаціональних конкурсів на кращий проект чи програму місцевого і регіонального розвитку;

7) сприяє методичному забезпеченню навчання депутатів місцевих рад, сільських, селищних, міських голів, спеціалістів, які працюють у системі місцевого самоврядування, та підготовці, перепідготовці і підвищенню кваліфікації службовців органів місцевого самоврядування;

8) готує пропозиції до Положення про атестацію посадових осіб місцевого самоврядування.

Стаття 15

Органи управління асоціації

1. Органами управління асоціації є загальні збори (конференція, з'їзд) уповноважених представників органів місцевого самоврядування — членів асоціації, виконавчий орган та інші органи, передбачені статутом.

2. Вищим органом управління асоціації є загальні збори (конференція, з'їзд).

3. Загальні збори (конференція, з'їзд) приймають рішення з будь-яких питань діяльності асоціації, у тому числі тих, що віднесені статутом асоціації або передані рішенням загальних зборів (конференції, з'їзду) до компетенції виконавчого органу асоціації.

4. Виконавчий та інші органи асоціації утворюються у порядку, визначеному її статутом.

Стаття 16

Представництво членів асоціації

1. Представництво членів асоціації в її органах управління здійснюють сільський, селищний, міський голова, голова районної у місті, районної, обласної ради або інша особа, уповноважена відповідною радою.

Розділ IV

ЗАСАДИ ВЗАЄМОДІЇ АСОЦІАЦІЙ З ОРГАНАМИ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ

Стаття 17

Форми взаємодії асоціацій з органами державної влади

1. Асоціації взаємодіють з органами державної влади при розробленні та здійсненні державної політики у сфері місцевого і регіонального розвитку з метою узгодження загальнодержавних, регіональних та місцевих інтересів.

2. Основними формами взаємодії асоціацій з органами державної влади є:

1) участь у консультаціях:

а) всеукраїнських асоціацій з Президентом України, Верховною Радою України, Кабінетом Міністрів України, центральними органами виконавчої влади;

б) місцевих асоціацій та регіональних відділень всеукраїнських асоціацій з місцевими органами виконавчої влади;

2) надання висновків асоціацій до проектів нормативно-правових актів з питань, що стосуються місцевого і регіонального розвитку:

а) всеукраїнськими асоціаціями Президенту України, Верховній Раді України, Кабінету Міністрів України, центральним органам виконавчої влади;

б) місцевими асоціаціями та регіональними відділеннями всеукраїнських асоціацій місцевим органам виконавчої влади.

Стаття 18

Особливості проведення консультацій щодо законопроектів та проектів інших актів з питань, що стосуються місцевого і регіонального розвитку

1. Всеукраїнські асоціації мають право ініціювати перед Верховною Радою України, Президентом України, Кабіне-

том Міністрів України проведення консультацій щодо законопроектів та проектів інших актів з питань, що стосуються місцевого і регіонального розвитку.

2. Результати консультацій оформляються протоколами, які можуть додаватися до законопроекту чи проекту іншого акта.

3. Представники всеукраїнських асоціацій можуть запрошуватися до участі у засіданнях органів державної влади, на яких розглядаються питання, що стосуються місцевого і регіонального розвитку.

Стаття 19

Консультації асоціацій з органами державної влади

1. Консультації центральних органів виконавчої влади із всеукраїнськими асоціаціями проводяться щодо:

1) проекту закону про Державний бюджет України, положень підзаконних актів, що стосуються бюджетного процесу, а саме:

а) визначення соціальних стандартів і нормативів соціальної та бюджетної забезпеченості надання соціальних послуг;

б) обґрунтування і розрахунку загального обсягу міжбюджетних трансфертів у видатках Державного бюджету України для місцевих бюджетів;

в) методики розподілу міжбюджетних трансфертів між місцевими бюджетами;

г) визначення обсягів субвенцій на реалізацію програм соціально-економічного розвитку територій, інших програм та принципів їх розподілу між місцевими бюджетами;

2) пропозицій про введення в дію або внесення змін до законодавства про місцеві бюджети та міжбюджетні відносини;

3) проектів загальнодержавних програм, що стосуються розвитку регіонів;

4) проектів державних соціальних програм, реалізація яких покладається на органи місцевого самоврядування;

5) питань підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації службовців місцевого самоврядування.

2. Всеукраїнські асоціації можуть ініціювати проведення з Кабінетом Міністрів України, центральними органами виконавчої влади консультацій з інших питань, що стосуються місцевого і регіонального розвитку.

3. Місцеві органи виконавчої влади проводять з місцевими асоціаціями та регіональними відділеннями всеукраїнських асоціацій консультації щодо:

1) показників проектів обласних бюджетів у частині розподілу інвестиційних субвенцій на соціально-економічний розвиток територій та інші програми між районними бюджетами та бюджетами міст обласного значення;

2) показників проектів районних бюджетів у частині:

а) встановлення планових показників формування бюджетів сіл, селищ, міст районного значення;

б) розподілу міжбюджетних трансфертів між бюджетами сіл, селищ, міст районного значення;

в) розподілу інвестиційних субвенцій на соціально-економічний розвиток територій та інші програми між бюджетами сіл, селищ, міст районного значення;

3) проектів регіональних програм соціально-економічного розвитку.

4. Місцеві асоціації та регіональні відділення всеукраїнських асоціацій можуть ініціювати проведення з місцевими органами виконавчої влади консультацій з інших питань, що стосуються інтересів територіальних громад відповідного регіону.

5. Консультації асоціацій з органами державної влади проводяться:

з ініціативи відповідного органу виконавчої влади або за дорученням органу виконавчої влади вищого рівня;

з ініціативи органів управління асоціації;

у разі розгляду органом виконавчої влади питання, що потребує консультацій з асоціаціями відповідно до частини першої та пунктів 1, 2 частини третьої цієї статті.

6. У консультаціях асоціацій та органів державної влади беруть участь:

від відповідного органу виконавчої влади — керівник або заступник

керівника органу виконавчої влади та інші посадові особи, визначені керівником;

від відповідної асоціації — члени виконавчого органу асоціації, а в разі необхідності — експерти, визначені асоціацією.

7. Результати консультацій оформляються протоколом, який підписується керівником відповідного органу виконавчої влади або уповноваженими на це представниками сторін. Якщо одна із сторін відмовляється підписати протокол, про це зазначається у протоколі.

8. Рішення (нормативно-правові акти) з питань, передбачених частиною першою та пунктами 1, 2 частини третьої цієї статті, приймаються відповідним органом виконавчої влади після консультацій з асоціаціями.

Стаття 20 **Особливості проведення** **консультацій щодо проекту** **закону про Державний** **бюджет України**

1. Всеукраїнські асоціації до 15 лютого року, що передує плановому бюджетному періоду, подають до Кабінету Міністрів України спільні пропозиції щодо врахування місцевих і регіональних інтересів при підготовці Декларації цілей та завдань бюджету на наступний бюджетний період.

2. Консультації із всеукраїнськими асоціаціями щодо проекту закону про Державний бюджет України проводяться Міністром фінансів України, або його заступником, або іншою посадовою особою за дорученням Міністра фінансів України не пізніше як за сім днів до подання проекту закону про Державний бюджет України на відповідний рік на розгляд Кабінету Міністрів України.

3. Результати зазначених консультацій із всеукраїнськими асоціаціями оформляються протоколом, який додається до проекту закону про Державний бюджет України, що подається Кабінетом Міністрів України до Верховної Ради України.

**РОЗДІЛ V
ФІНАНСОВА ТА МАТЕРІАЛЬНА
ОСНОВИ ДІЯЛЬНОСТІ АСОЦІАЦІЙ**

**Стаття 21
Джерела формування та правовий
режим майна асоціації**

1. Джерелами формування майна асоціації є:

- 1) вступні та членські внески;
- 2) інші джерела, дозволені законодавством.

2. Майно та кошти використовуються асоціацією для виконання її статутних завдань і не можуть використовуватися для інших цілей.

3. У разі ліквідації асоціації майно, що належить їй на праві власності, розподіляється і використовується в порядку, визначеному Законом та статутом асоціації.

4. З метою виконання статутних завдань асоціація має право засновувати в установленому законом порядку підприємства, створювати заклади, установи або організації, якщо це передбачено її статутом.

**РОЗДІЛ VI
ГАРАНТІЇ ДІЯЛЬНОСТІ
І ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ОРГАНІВ
УПРАВЛІННЯ АСОЦІАЦІЙ**

**Стаття 22
Гарантії діяльності асоціацій**

1. Діяльність асоціацій в Україні гарантується державою.

2. Асоціації мають право на захист своїх прав та законних інтересів у суді.

**Стаття 23
Відповідальність органів управління
асоціацій, їх посадових осіб за
порушення законодавства**

1. Органи управління асоціацій, їх посадові особи при здійсненні повноважень несуть відповідальність, передбачену законом.

**Розділ VII
ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ**

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) у Бюджетному кодексі України (2542-14) (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., N 37-38, ст. 189):

частину першу статті 38 після пункту 9 доповнити новим пунктом такого змісту:

«10) протокол про результати консультацій Кабінету Міністрів України із всеукраїнськими асоціаціями органів місцевого самоврядування».

У зв'язку з цим пункт 10 вважати пунктом 11;

статтю 91 після пункту 14 доповнити новим пунктом такого змісту:

«15) членські внески до асоціацій органів місцевого самоврядування та їх добровільних об'єднань».

У зв'язку з цим пункт 15 вважати пунктом 16;

2) підпункт 7.11.1 пункту 7.11 статті 7 Закону України «Про оподаткування прибутку підприємств» (334/94-ВР) (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 27, ст. 181; 1998 р., № 10, ст. 35; 1999 р., № 2-3, ст. 21; 2000 р., № 39, ст. 333; 2001 р., № 4, ст. 17; 2002 р., № 10, ст. 78; 2003 р., № 12, ст. 88; 2004 р., № 6, ст. 38) доповнити абзацом «з» такого змісту:

«з) асоціаціями, іншими добровільними об'єднаннями органів місцевого самоврядування, зареєстрованими в порядку, визначеному законом»;

3) у статті 15 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» (280/97-ВР) (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 24, ст. 170):

у частині першій слова «асоціації та інші форми добровільних об'єднань» замінити словами «асоціації органів місцевого самоврядування та їх добровільні об'єднання»;

у частині третій слово «повноваження» замінити словами «владні повноваження»;

4) у статті 3 Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців» (755-15) (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 31-32, ст. 263; 2006 р., № 37, ст. 310; із змінами, внесеними Законом

України від 4 лютого 2009 року № 913-VI) (913-17):

частини другу та третю після слів «органів місцевого самоврядування» та «органи місцевого самоврядування» доповнити відповідно словами «асоціацій органів місцевого самоврядування» та «асоціації органів місцевого самоврядування»;

частину четверту після слів «торгово-промислових палат» доповнити словами «асоціацій органів місцевого самоврядування».

3. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом заведення та ведення Реєстру асоціацій органів місцевого самоврядування.

4. Міністерству юстиції України та його територіальним органам протягом року з дня набрання чинності цим Законом провести перереєстрацію асоціацій органів місцевого самоврядування, які діяли на день набрання чинності цим Законом, за їх зверненням без справляння плати за перереєстрацію відповідно до вимог цього Закону.

*Президент України В.ЮЩЕНКО
м. Київ, 16 квітня 2009 року
№ 1275-VI*

ЗАКОН УКРАЇНИ*

ПРО ТИМЧАСОВІ СЛІДЧІ КОМІСІЇ, СПЕЦІАЛЬНУ ТИМЧАСОВУ СЛІДЧУ КОМІСІЮ І ТИМЧАСОВІ СПЕЦІАЛЬНІ КОМІСІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Цей Закон визначає правовий статус тимчасових слідчих комісій, спеціальної тимчасової слідчої комісії і тимчасових спеціальних комісій Верховної Ради України, їх повноваження та організаційні основи діяльності.

Розділ I ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1

Статус тимчасових слідчих комісій, спеціальної тимчасової слідчої комісії і тимчасових спеціальних комісій Верховної Ради України

1. Тимчасова слідча комісія Верховної Ради України (далі — слідча комісія) — колегіальний тимчасовий орган Верховної Ради України, що утворюється із числа народних депутатів України, завданням якого є здійснення парламентського контролю шляхом проведення розслідування з питань, що становлять суспільний інтерес.

2. Спеціальна тимчасова слідча комісія Верховної Ради України (далі — спеціальна слідча комісія) — колегіальний тимчасовий орган Верховної Ради України, що утворюється у складі народних депутатів України, спеціального прокурора і спеціальних слідчих, завданням якого є проведення розслідування обставин щодо вчинення Президентом України державної зради або іншого злочину, викладених у підписаному більшістю народних депутатів України від конституційного складу Верховної Ради України поданні про ініціювання питання про усунення Президента України з поста в порядку імпічменту.

3. Тимчасова спеціальна комісія Верховної Ради України (далі — спеціальна комісія) — колегіальний тимчасовий орган Верховної Ради України, що утворюється із числа народних депутатів України для підготовки і попереднього розгляду питань, а також для підготовки і доопрацювання проектів законів та інших актів Верховної Ради України на правах головного комітету, якщо

* Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2009. — № 25. — Ст. 311.